

Ngày Muộn

Cân nhắc chữ hoài chưa đúng chỗ, bực mình tôi xóa hết bài thơ! Hôm nay có lẽ mình sao đó, mở mắt mà sao thấy mịt mờ...

Không lẽ cái tin người bạn mất, mình thăm nghĩ đến lúc mình đi? Mình đi như bạn, buồn như bạn...hay chẳng còn ai chào biệt ly?

Bạn được tiếng chào, bạn chẳng nghe, hãy coi là bạn ngủ say mê...Khói nhang có thể làm âm ỉm, có thể làm người mắt đỏ hoe!

Buổi sáng nhà quàn, trưa, bóng xế. Nửa chiều còn chút luyến lưu thôi...Thầy đang gõ mõ Kinh cho bạn; bài Kệ - rồi thôi, chấm hết rồi...

Tôi hết chữ cho tình bạn mến.
Tôi cầm giọt lệ cũng vừa khô!
Sẽ nâng niu bút bài thơ mới
Đời thật sẽ còn một chút Thơ?

Bài thơ nào mới...mai hay mốt, tôi sẽ vì tôi, sẽ ráng làm...như khuấy mặt trời trong nước lạnh, cái còn vĩnh viễn: Cái Xa Xăm!

Nhà quàn nói mai hai giờ chiều, bình tro trả về xương cốt bấy nhiêu...Tôi nghe như vậy, gia đình bạn. Ngày muộn, một vài tia nắng xiêu...

Trần Vấn Lệ